

A KERESZT A MI ÜDVÖSSÉGÜNK!

Tisztelt Magyar Keresztény Testvérek!

A nagybőjti időszak természetszerűen figyelmünket Krisztus keresztjére fordítja. A kereszt nem azért fontos mert Krisztus szenvedésének a jelképe, hanem az üdvösség és a megváltás eszköze lett. A kereszt nem „botrány” vagy „oktalanság”¹ - ahogyan sokan vélekednek - hanem Krisztus trónja lett, ahonnan uralkodik és, amellyel legyőzte a bűnt és a gonosz uralmát.

Remélhetőleg, ezzel a rövid összefoglalással mi keresztények egyetértünk, és számunkra világos és egyértelmű. A kereszt természetesen nem csak azok számára hozott üdvösséget, akik a keresztsége jelével lettek megpecsételve. A kereszt megnyitotta a mennyország kapuit és megadta az örök élet lehetőségét minden embernek. Bár nem mindenki ismeri a Krisztust – sőt sokan vannak, akik önhibájukon kívül nem is hallottak róla – mégis részesednek az Ő ingyenes ajándékában. Ha az illető személy, tudásához mérten, a legbecsületesebben éli életet, Isten akarata szerint, az üdvözül, ahogyan azt a II. Vatikáni Zsinat is hangsúlyozza.²

A kereszt tehát az az eszköz, amelyen keresztül Krisztus megkötötte velünk az új és örök szövetséget. Krisztusnak a kereszt iránti szeretete az, amely megváltotta a világot, megtörte a bűn hatalmát és, amely az üdvösséget minden ember számára biztosította. Azok az események viszont, amely az elmúlt esztendőben lezajlottak arra utalnak, hogy sokan úgy tekintenek a keresztre, mint az ő ellenségükre, ahogyan azt Szent Pál is már az ő idejében megfogalmazta, amikor a következőket írta: „sokan élnek úgy – sokszor mondtam nektek, és most is sírva mondom –, mint Krisztus keresztjének ellenségei.”³ Sokan nem szeretik a keresztet és közömbös a kapcsolatuk az Istennel. Bizonyos állami rendelkezések világszerte ezeket az állításokat alátámasztják: a hitoktatást kitiltották az iskolákból, a keresztet és feszületeket levetették a közterek falairól, az EU alkotmányából ki akarják hagyni azt a ténymeghatározó sort, hogy az európai kultúra a kereszténységre épült, és a különböző példákat még lehetne sorolni. Ezek a példák mutatják azt, hogy az ember a keresztet ellenségüknek tekintik.

Ma egy keresztellenes kultúrában élünk, amely se látni, se hallani nem akar a keresztről. Továbbá, a mai ember szinte agnosztikus módon fogja fel az Istennel való kapcsolatát. Sokan hisznek Istenben, elfogadják, hogy Isten létezik, de Ő távol tartja magát az embertől, és az egekben rejlik. Így az Istennek nem szabad beleavatkoznia az ember életébe, és engednie kell, hogy az ember élje életét, ahogyan jónak látja. Ez a távolságtartás és közömbösség az, amely jellemzi az ember kapcsolatát az Istennel. Az ember részéről egy érdektelenséget lehet látni az Isten iránt. Társadalmunk elaltatja az ember lelkét és lelkiismeretét. A mai ember szellemi világát lefoglalja a televízió, a számítógép és vele együtt az Internet, az MP3 lejátszó különböző formái, és lehetne sorolni a különböző példákat. A sors ironia az, hogy ezek az eszközök a világ összefogására lettek feltalálva. Azonban, pont ezek a készülékek azok, amelyek elszigetelik az embereket egymástól, hiszen az egyént elzárják a külvilágtól. Az emberek a saját világukat kiépítik és burokokban élnek. Így, nemcsak a másik egyéntől eltávolodnak, hanem az Istentől is. Teljes érdektelenségben élnek. A emberek lelkivilága és lelki érzékenysége az Isten felé teljesen el lesz altatva. Az apostolokkal is ez történt, amikor Péter, János és Jakab Krisztussal mentek fel a Sion-hegyére, ahol az Úr színeváltozása megtörtént. Az apostolokat „elnyomta az álom”⁴ és majd hogy nem látták Jézus dicsőségét, mert az érdektelenség uralkodott felettük. Ők azonban még időben felébredtek, és látták az Úr dicsőségét.

Krisztus ajándékként fogadta el az Ő keresztjét; az Atya által neki szabott ajándék, amelyet a világ üdvösségének eszköze lett. Mindennapi keresztünket ajándékként kell elfogadni az Atyától, amely azért adott nekünk, hogy mi is az üdvösségszerző tervének szereplői lehessünk. Keresztünket szeressük, ahogyan Krisztus is szerette saját keresztjét, mert Ő tudta, hogy általa a világot megváltja. Harcoljunk a keresztért és ne legyünk közömbösek se Isten, se egymás iránt. Példaadásunkkal, a kereszt szeretetével ébresszük fel a világot, hogy Húsvétkor minél többen lássák meg Krisztus dicsőségét.

ÁLDOTT ÉS KEGYELMEKBE GAZDAG HÚSVÉTOT KÍVÁNUNK!

KRISZTUS FELTÁMADT! VALÓBAN FELTÁMADT! ALLELUJA!

Őszinte tisztelettel a mi Urunkban,

Montreal, 2010. március.

*Androvich Tamás
Plébános*

¹ Vö 1Kor1, 22-25

² LG 16. „Elnyerhetik ugyanis az örök üdvösséget mindazok, akik önhibájukon kívül nem ismerik Krisztus evangéliumát és egyházát, de őszinte szívvel keresik Istent, és a kegyelem hatása alatt arra törekcsenek, hogy teljesítsék akaratát, amelyet lelkiismeretük szavában ismernek fel. Még azoktól sem tagadja meg az isteni Gondviselés az üdvösségre szükséges támogatást, akik önhibájukon kívül nem jutottak el az Isten kifejezett ismeretére, de – éppen nem az isteni kegyelem nélkül – iparkodnak becsületesen élni.”

³ Fil3, 18

⁴ Lk9, 32

THE CROSS IS OUR SALVATION!

My dear brothers and sisters in Christ,

Lent naturally turns our attention towards the cross. The cross is not important solely because it is the symbol of Christ's suffering, but more so because it is the instrument of our redemption. The cross, unlike the opinion of many, is not "scandalous" or "foolish"¹, but is the throne of Christ, from which he reigns. The cross is the instrument, with which Jesus defeated evil and sin.

Hopefully, we Christians can all agree with this short summary. The role of the cross in our lives should be quite clear to all of us. It must be made clear also, that the cross did not only bring salvation to us whom have been sealed with the Holy Spirit by our baptism. The cross opened the gates of heaven and gave the opportunity of eternal life to all. Even though there are many in the world, by no fault of their own, who do not know Christ, they are still the heirs to God's free gift of eternal salvation. According to the teachings of the Second Vatican Council, if one lives an honest life and, to the best of his abilities lives according to the will of God, that person will be saved.²

The cross, therefore, is the instrument, which Christ used to bind the new and everlasting covenant with us. Christ's love for the cross is what saved the world, defeated sin and ensured the redemption of all. However, measures taken within the last few years by governments around the world show, that many look upon the cross as their enemy. Saint Paul underlines this fact when he wrote in his letter to the Philippians; "For, as I have often told you before and now say again even with tears, many live as enemies of the cross of Christ."³ Many do not like the cross and have indifferent attitudes towards God. There are many examples world-wide which support this theory: catechism classes have been banned from public schools, crosses and crucifixes have been taken off public walls, the European Union has refused to acknowledge and accept that Christianity is the basis of European culture by not including the paragraph stating so into their constitution, and the list goes on. These examples show that people treat the cross as something that they should fear.

We live in a very anti-Christian society, in which people do not want to see or have knowledge of the cross. Furthermore, people today have a very agnostic attitude towards God. Many believe that God or some form of Deity does exist. However, that Deity is removed from them, is far from them and is somewhere in the heavens. Thus, this God should not interfere in man's life and he should let man live his life the way he wants to. This attitude is what typifies man's relationship with God. There is a great disinterest towards God in our society, which has put man's conscience and spirituality to sleep. Today television, computers, the Internet, cyber games, etc all preoccupy one's life and soul. Ironically, though technology was meant to bring the world closer, these instruments have isolated people from each other. People now build and live in their own worlds and have become islands. People today not only live separately from one another, but have become detached from God. Their spirituality and spiritual constitution have become dormant. This is what happened to the apostles Peter, John and Jacob, when Jesus took them to Mount Sion, where in his transfiguration he manifested his glory. The apostles "had been overcome with sleep"⁴ and almost did not witness the glory of Christ. Their indifference towards the will of Christ is what made them bored and heavy with sleep. However, they woke up in time to see Jesus in all his glory.

Jesus accepted his cross as a gift from the Father. This gift was made to measure for Christ, which became the instrument for our salvation. We too must accept our daily crosses as a made to measure gift from God, so that we may be partners in his plan of salvation. We must love our cross just as Jesus loved his, because he knew that the cross would be the instrument of our salvation. We must fight for the cross and not be indifferent to it or to God. By our example of love and faithfulness towards the cross, we can hope that others will wake up in time to see the glory of Christ at Easter.

We wish everybody a happy and blessed Easter.
Christ is risen! Truly he is risen! Alleluia!

Montreal, March, 2010.

Sincerely in Christ,

Thomas Androvich
Rector

¹ 1Corinthians 1, 22-25

² LG 16 "Those also can attain salvation who through no fault of their own do not know the Gospel of Christ or His Church, yet sincerely seek God and moved by grace strive by their deeds to do His will as it is known to them through the dictates of conscience. Nor does Divine Providence deny the helps necessary for salvation to those who, without blame on their part, have not yet arrived at an explicit knowledge of God and with His grace strive to live a good life."

³ Philippians 3, 18

⁴ Luke 4, 32